

let sig paa det Standpunkt, som det ærede Medlem sagde, at Tilskuddene blev givet til Landbruget. Hvad jeg har sagt, og hvad Socialdemokratiet har givet Udtryk for, er dette, at Tilskuddene er ydede til Landbruget, for at det kunde producere Varerne, saaledes at dets Produktionsomkostninger var dækkede, og desuden for, at Priserne ikke skulde være uoverkommelige for Forbrugerne. Det er, hvad jeg har sagt, og selv om et enkelt Medlem af Socialdemokratiet kan have udtalt sig paa en Maade, som kan misforstaas, er det aldeles ikke ensbetydende med, at Socialdemokratiet har indtaget et andet Standpunkt til de Bevillinger, der har været ydede, end det, jeg her har givet Udtryk for. Og jeg vil altsaa tro, at det ærede Medlem vil kunne staa sig ved at indrømme Rigtigheden heraf, da der dog ikke findes noget samlet Bevis for, at Socialdemokratiet har handlet anderledes eller overhovedet som Parti har udtalt sig anderledes, i Stedet for at staa her og give det Udseende af, at Socialdemokratiet skulde have stillet sig paa det ensidige Standpunkt, at enhver Øre, der er givet i Tilskud gennem Kornlove eller andre Love til Fordel for Landbruget, eller hvorved Landbruget vilde sikres en vis Pris, skulde være Tilskud til Landbruget. Saaledes har Socialdemokratiets Stilling aldrig været, og det er det, jeg har villet sige, for at ikke det ærede Medlems Ord skulde staa som et Vidnesbyrd om, at Socialdemokratiet er optraadt paa en urigtig Maade i dette Spørgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lillelund: Naar jeg har ønsket Ordet i denne Sag, saa er det foranlediget af en kort Udtalelse fra den højtærede Indenrigsminister før, en Udtalelse om, hvor de Penge³ blev af, som blev givet til Prisnedsættelse paa forskellige Fødemidler, og en Udtalelse, der forekom mig at være i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt ved tidligere Lejligheder, nemlig at Pengene gik til Nedsættelse af Priserne og til den hele Befolkning i Danmark, men ikke til vort Landbrug. Det er vist rigtigt forstaaet, men det forekommer mig, at det er ret uheldigt, at medens den højtærede Minister i Dag og ved tidligere Lejligheder har udtalt sig efter min Mening rigtigt og klart, at saa det Blad, som er Partiets

Hovedorgan, og som den højtærede Minister har ikke saa ganske lidt Forbindelse med, ved given Lejlighed, naar det passer, taler et ganske andet Sprog, siger ganske det modsatte. Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at „Politiken“ forleden Dag havde følgende Udtalelse: „Hvem har nu faaet alle disse Penge?“ — det er de Penge, vi nu taler om i Dag — „Ja, det har — for den allervæsentligste Del — Landbruget. Henimod Aaret 1917 indtraadte netop det Vendepunkt i Krigsperioden, hvor det var øjensynligt, at nu gjaldt det kun i anden Række om at holde Priserne nede; nu traadte selve Produktionens Opretholdelse i første Række. Det blev nødvendigt at bevilge Landbruget de omfattende Tilskud, der sikrede alle Borgernes Forsyning med Brød, Flæsk, Kød og Sukker. Staten øste Millioner ud til Landbruget; nu er den ikke mere i Stand dertil; hvad Følgen deraf bliver, vil Forbrugerne faa at mærke“. — Se, denne Udtalelse er jo ganske tydelig. Man kan forstaa af den, hvad det er, man vil. Man vil søge at saa Had i Befolkningen, særlig her i København, til Landbruget. Jeg spørger den højtærede Indenrigsminister, om han billiger denne Udtalelse af sit Partis Hovedorgan, og hvis han ikke billiger den, om han da vil sørge for, at hans Udtalelser i Dag refereres rigtigt i det paagældende Blad, der læses i København, hvor det radikale Parti har en meget stor Part af sine Vælgere. Det forekommer mig, at den højtærede Minister kan ikke være tjent med den store Forskel, der er mellem hans Udtalelser og hans Hovedorgans.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis det har nogen som helst Interesse for det høje Ting, skal jeg gerne meddele, at da jeg havde læst den omtalte Artikel om Morgen og tænkte, at den kunde komme til at virke paa nogle paa den Maade, som det nu er blevet fremført, saa havde jeg Lejlighed til at tale med den Mand, som har skrevet Artiklen, og udviklede for ham nøjagtigt det samme Standpunkt, som jeg har udviklet her i Dag. Han gjorde gældende, at Artiklens Hensigt var at peges paa, hvad der vilde blive Følgen af, at man tog Tilskuddene til Nedsættelse af Rugprisen bort — det var jo det Spørgsmaal, der var fremme den Gang vedrørende Skattelovene, et Spørgsmaal, som allerede nu synes at ligge saa langt tilbage, at flere Medlemmer ikke synes at